

Megjelen minden Szombaton
Előfizetési díj:
 Egy évre 6 for.
 3 hóra 4 " "
 4 hóra 2 " "

FELVIDÉK

Hirdetések
 a legutányosb áron közöl-
 tetnek:
 bélyegdíj: minden beikta-
 tásért 30. kr. fizetendő.

VEGYES TARTALMU HETILAP

az ungh- és zemplénmegyei gazdasági egyletek, az ungh-szerednyei borászati társulat, és az unghmegyei takarékpénztár

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Az előfizetési díjak, kéziratok, s reclamatiók a kiadó-szerkesztőhöz küldendők. Lakása Szobránczi utca 913 szám.
 363

Első évi folyam

31. szám

Unghvár november 28. 1863

A segélygyűjtés ügyében.

Tisztelt szerkesztő ur!

Becsés lapjában az alföldi szűkölködők részére elnökletem alatt eszközölt adakozások közlése megkezdett, örömmel ragadom meg az alkalmat, hogy méltóságos wartenbergi Waldstein János gróf, hódolva szeretett Főispánunk nagyszerű adományát a közönség tudomására juttassam. — Ismeri ugyan e megye Főispán urunknak a szenvedő emberiség iránt tanúsított nagylelkűségét s áldozatkészségét, ismeri azon hazafiai buzgalmit, midőn megyénkben a kormányzás gépeit — hogy a közigazgatás és igazság szolgáltatás csorbát ne szenvedjen, saját költségén megindítani kegyes volt; de azon szívélyes figyelem, miszerint határt nem ismerő jótékonyágát ez uttal is részben szűkölködők s megyéje által árasztja a sujtolt vidékekre, valamint engem, mint a bizottmány elnökét hálás köszönetre buzdít, ugy e megyét is a szeretet újabb kapcsával köti örökbecsű Főispánjához.

Addig is, míg a gazdasági egylet Főispán urunknak ezen kegyességét hivatalosan megköszönné; alólírott mint az inség segélyző bizottmány elnöke nem mulasztatom el, a szűkölködők nevében ő méltóságának mély hálámat nyilvánítani.

Felkérem önt tisztelt szerkesztő ur hogy ő méltóságának .: alatt esatolt levelet egész terjedelmében közölni sziveskedjék.

Császlóc november 24. 1863.

Petrovay Ákos,

az inség segélyző bizottmány elnöke.

.: Különösen tisztelt Tekintetes ur!

Unghmegye gazdasági-egylete buzgó és sikerdús működéséről örömmel értesülve, melylyel az idej szárazság által előidézt inség enyhítésére hazafias működés-sel segítséget gyűjteni iparkodik: kötelességemnek tartottam én is, mint oda való születésű és földbirtokos, a segélygyűjtő választmány elnökének, mely emberbaráti s hazafias tiszben a Tekintetes urat tisztelhetni különös örömmre vált, ezennel 500 ft. o. értékben átküldeni; — a jótékony célra oly buzgólag működő választmánynak tovább is a legjobb sikert — teljes szívből ohajtván.

Tekintetes urnak ismert és érdemlett tisztelettel

Csicsón Komárom Vgyében nov. 17. 1863.

lekötelezettje
gr. Waldstein János. mk.

Unghmegye gazdasági egyesülete által az alföldi aszályosak segélyzése ügyében tartott választmányi gyűlés jegyzőkönyvi kivonata.

Petrovay Ákos alelnök felolvassa Korizmits László országos gazd. egyesületi alelnök választát Horváth Gáborhoz, melyben egyesületünket a heves megyei segélyzésre szólítja fel, mint kik még eddig sem mi segélyben nem részesültek. S ez okból az életet vizen Tiszafüredig látná tanácsosnak szállíttatni.

Ennek kövekeztében mindenekelőtt felhívja a választmány az egyesület azon ivtartóit, kik — nevében a gyűjtést eszközölni szivesek voltak, azonban iverket mindedig beküldeni hátráltattak, hogy a segélyző bizottmány elnöke Petrovay Ákoshoz ezeket haladéktalanul átküldeni hazafias kötelességöknek ismerjék; a további késlekedéssel nem csak az egyesület tevékenységét zsbbasztván, tekintélyét csorbítván, de a szűkölködőket majd érezhetően károsítván,

Ezek után a választmány egyhangulag elhatározta a vett pesti tudósítás alapján csakugyan a hevesmegyeiek segélyzését.

Mintán azonban kiküldöttéi: Ibrányi Lajos s alólírt által tudomást szerzett volna arról: hogy egy hajó feljövételéhez Szolnoktól Csapig egy hó kivántatik, mi a már bizonytalan időben a vizen szállítást kétségessé teszi, elhatározatott, hogy az élet tengelyen fog szállíttatni; még pedig hogy az egyesületnek e célra rendelkezése alatt levő pénzeivel is a szűkölködők segélytessenek, utasított alelnök Petrovay: hogy értesítse a hevesmegyei inségbizottmányt az itt begyűlt élet mennyisége s minőségéről, szállítsa fel azt, miszerint intézkedjék hogy volna-e ott elegendő vállalkozó az élet fuvarozására a szűkölködők közül, megemlítvén a fuvarozás tekintetéből az egyesület rendelkezése alatt álló pénzösszeget.

A bekövetkező válasz: — (mely hírlapilag közzé tétetik) idejég pedig utasított Petrovay alelnök, hogy Unghvárt kellő magtárakról gondoskodván, egy az egyesület által napidíjazandó felügyelő által vétesse át az életet.

E végből felhivatnak az egyesület ivtartói: hogy a náluk bejelentett életet — ha lehet saját fogataikkal, különben az egyesület költségén (mely költség nyugtató mellett az átadásakor a felügyelő által ki fog fizettetni) — Unghvárra, a sörházban lévő raktárba november 30-tól kezdve bezárólag két hét alatt beszállítani sziveskedjenek.

Az élet a város hiteles s az egyesület peccsétjével ellátott vékájával átméretvén, a felügyelő által nyugtattatni fog, szükség esetében Petrovay Ákos szivességéből az egyesület 60 zsákkal szolgálhat, az ivtar-

tóknak a szállításhoz. Az ivtartók az életet átadni vagy személyesen vagy biztos emberük által levél mellett kéretnek.

Elvégre a választmány felhívja nemeskeblű adakozó tagjait adományaik gyors beszállítására. Erélyük, egy megye áldozatkészségére vetend világot s egy ország nyomorának enyhítéséhez nyujtand segédeszközt.

Unghvárt, nov. hó 23. 1863.

Jegyzette **Vezerle Zsimond,**
 egy. jegyző.

Figyelmeztetés.

A fennebbi határozat értelmében ezennel tudomására juttatom a tisztelt ivtartó uraknak, miszerint az alföldiek részére beszállítandó életneműeknek magtárt az unghvári sörházban béreltem s magtári felügyelőséggel Boronkay Ferenc unghvári lakost biztam meg, kinek kötelességében álland, az életneműek átmérése s nyugtatványozása; a netalán pénzes fuvarok kifizetését Liszkay János ur, kivel e végre szükséges pénzt letettem — szives volt elvállalni. A nevezett magtár-felügyelő naponkint 9 órától kezdve, a déli órákat kivéve, vagy a magtári helyiségben vagy Liszkay ur kereskedésében lesz feltalálható.

Kelt Unghvárt nov. 26. 1863.

Petrovay Ákos,

az inség segélyző bizottmányi elnöke.

Az alföldi szűkölködők felsegélésére unghmegye gazdasági-egylete által gyűjtött adakozások jegyzéke.

Sztankóczy Gáspár gyűjtőivén:

Kulin-Tabódy Emilia 1 köböl gabona, Kandó Kálmán 20 k. g. Szikszay Imre 5 ft, Plathy Gusztáv 2 ft, Dobe János 1 ft. Bednáresik József 1 ft, Speng József 5 ft, 1 k. b. és 2 k. g. Péchy Miksa 5 ft, Hütter 20 k. g. és 10 k. zab. Öszvesen 1 k. buza, 42 k. gabona, 10 k. zab és 19 forint.

Budaházy Károly ivén:

Pólik Sándor 2 k. b. és 2 k. g. Buday Miklós 2 k. b. és 1 k. g. Márton Alajos 2 k. b. és 1 k. g. gr. Festetics Sándor utódai 5 k. g. és 5 k. z. Kovács Károly 5 k. l. és 5 k. g. Pribék Ludmilla 1 k. g. Dobos Jánosné 1 k. g. Budaházy Károly 2 k. gabona, Öszv. 10 köböl buza, 18 k. gabona, 5 k. zab.

Csicsery Antal ivén:

Bernáth Simon 2 k. g. Fekesházy József 1 k. g. More Gábor 1 v. g. More István 1 itce g. Virágh József lelkész 2 v. g. Mörök Mihály zsellér 9 itce g. Vajáni gazdák 3 és fél v. g. id. Horváth Gábor 3 k. g. Iske helység lakosai 2 k. és 1 itce gabona, Vezerle János és Zsimond 4 k. g. és 2 k. b. Orosz András 2 k. g. és 2 k. b. Fekesházy György 1 v. g. Orosz Mihály 2 v. g. s 2 v. b. Csicsery Antal 1 k. g. Öszv. 7 köböl és 2 véka buza, 21 köböl 1 és fél véka s 14 itce gabona.

(Folyt. köv.)

Nyilvános számadás

a folyó évi november 3-án S. a Ujhelyben a zemplénmegyei szűkölködők javára rendezett táncestély és löverseny jövedelméről.

Belépti jegy — egy forintjával számítva elkelt 214 — 214 ft. A belépti jegyeken felül adományoztak:

Herceg Bretzenheim Ferdinándné 200 ft, Özv. gr. Andrássy Károlyné 100 ft, gr. Andrássy Gyuláné 100 ft, gr. Andrássy Aladárné 100 ft, gr. Károlyi Edéné 50 ft, gr. Szirmay Sándorné 30 ft, báró Frölich Jánosné 30, özv. Boronkay Albertné 20, Szirmay Odónné 20, gr. Török Jánosné 16, Lónyay Gáborné 12, Vladár Tamásné 12, Bujanovics Frigyesné 10, özv. Péterffy Károlyné 10, Molnár Istvánné 10, gr. Vay Károlyné 8, Szirmay Józsefné 8, Komáromy Józsefné 5, Komáromy Lászlóné 5, Dókus Józsefné 5, Matolay Victorné és Matolay Ida 5, Póznér Alajos 5, Szirmay Mari 5, Az ujhelyi cukrász 5, Kazinczy János 4, gr. Apponyi Sándor 4, báró Venkheim Béla 4, Okolicsányi Sándor 4, Cseley Ágoston 4, Halassy Szerencs 2, Szirmay Gyula 2, Weisz József 2, Naményi Antal 1, Horn Nep. János 1, Somogyi Ida 1, Vékey Gedeon 1, Zsolnay D. Endre 1, Szirmay József 1 forintot, Diószeghy Jánosné egy hollandiai aranyat.

Összesen 1 arany és 1017 ft. — kr.
A táncestély költsége . . . 271 ft. 83 kr.
Maradt a szűkölködők javára . 745 ft. 17 kr.

A zemplénmegyei gazdasági egylet által rendezett löverseny jövedelme

Rátz Bertalan megbízott kocsi és gyalog jegyekből átadott . . .	192 ft 20 kr.
Vladár Tamás . . .	26 " "
Báró Frölich János a pálya rendezésére . . .	30 " "
Özveggy Péterffy Károlyné . . .	10 " "
Gr. Andrássy Gyula mint az egyleti díj nyeresége . . .	100 " "
Gr. Andrássy Aladár azon díj tét-össze fele nyeresége . . .	15 " "
Báró Venkheim Béla a nőkdíja nyeresége, tétössze fele . . .	30 " "
Ugyan az, az akadály verseny tét-összege . . .	25 " "
Gr. Sztáray Antal a nők díja tétössze fele nyeresége . . .	30 " "
Lónyay Odón üggető versenybeni nyeresége . . .	40 " "
Összesen . . .	498 ft 20 kr.
A versenyter rendezési költsége . . .	260 " 65 "
Maradt tisztán . . .	237 " 55 "
Hozzá adva a táncestély jövedelmét és egy hollandiai aranyat: . . .	745 " 17 kr.
lesz az öszveg . . .	982 ft 72 kr.
és egy hollandiai arany. —	
Ezenkívül:	
A nők-díjára öszvegült készpénz . . .	146 ft — kr.
22 db arany vagy is . . .	121 " "
1 db Napoleon arany, értéke . . .	9 " "
Összesen . . .	276 ft — kr.
A nők díja került . . .	158 " "
A fennmaradt . . .	118 forintot
báró Venkheim Béla a szűkölködők javára adván,	
Az összes jövedelem tesz . . .	1100 ft 72 krt, és egy hollandi aranyat, mely öszveg a szűkölködők javára Dókus József urnak által adatott.

Közli Boronkay László
gazd. egy. jegyző.

Nehány szó a Tisza-szabályozás-érdekében.

Irta Lám Jakab Kassa kerületi igazg. mérnök 1846.-ban
(folyt.)

Ezen itt közelebről számba vett Ungh folyó és vízmennyisége az, mely egyszer-mind 19. §. kiszámított Tisza s mellékes

folyóvizeinek öszletét igazolja, azok felett tekintettel az illető folyók tájékaira is (Flussgebiet) nem kevésbé ellenörködött. Sajátságos tünemény volt az, hogy 1836. évi decemberben az Ungh vizén kívül a Tiszába szakadó vidéki folyamokból más egy sem volt oly rendkívüli nagy. Ellenben múlt évben a Labore, Ondava, Sajó és Hernád rendkívüli nagyok voltak, míg Unghvár, Munkács, egész Máramaros és Erdélyország a rendkívüli nagyvizekről semmit sem tudtak.

Legyen azonban a mit alig tehetni föl, hogy valamennyi Tiszába ömlő vizek rendkívüli nagyságra soha sem áradnak meg, hanem csak huzamosban ugyan azon mennyiségben maradnak, mint a 19. §. ban mondtuk, ami nagy havaknál valamennyi kárpát bérei vidékeken és hosszas esőzssel járó hó olvadásoknál igen lehetséges, már így is Tokajnál a Tisza oly rendkívüli nagyra nőhetne mint ezt a fenn elsorolt egyes vízmennyiségek öszvege mutatja. És még minő víztömeg rohanna Tokaj felé akkor, ha valamennyi folyamok országos hó olvadással egyszerre rendkívüli nagyok lennének? a mi is éppen nem lehetetlen.

Legyen hogy az efféle rendkívüli nagy vizek, mint fennebb érintők, igen is rövid ideig tartanak, kell mindazáltal gondoskodnunk elfogadásukról, ha azt akarjuk, hogy az áradalom a mellékes környékeken maga körül mindent elne pusztítson és szét ne romboljon.

Ha valamely eurpai folyamnál, bizonyosan a szabályozandó tisztánál kell a rendkívüli vizeket szükségképpen tekintetbe venni, és aztán az illető emésztési átmetészeket is (Consumtions-Profil) még pedig annyival nagyobbra számítani, minél kevesebb esésű az altiszai kerület. — Se hogy sem tudok megmenekedni azon aggálytól, hogy a Tisza, Szamos, Latorca és Bodrog szabályozása, jelenlegi medreik szerint, nem talál sikerülni. — Ezen folyamoknak Tokajnál rögtönös öszpontosulása legközelebb a Bodrogközt fogná eltemetni, s a Tisza, Bodrog és Latorca további környékeire sem volna kevésbé vészhozó. — 35 éve annak, mióta én e vidék árjait szemmel tartom, és szívesen tartottam szemmel, ámbár ez egyenesen tisztán körébe nem is tartozott. — Meg kell vallanom miként a tulajdonképpen viz-emésztésekre nézve soká csalatkoztam, — szemlélődéseimnek sem hittem. Csak az 1836 december 10 és 11. unghvári nagy áradáskor ábrándultam ki. Csak ez juttatott engem, számításaim nyomán azon következtetésre és meggyőződésre, hogy mily borzasztó víztömegnek kellene a Bodrogközön öszszejönni, ha a Tisza Szamos és Bodrog folyóknak valamennyi vizei szabályozott és zárt medreken rohannának oda. Biztosan merem állítani, miképen aggodalmim nem alap nélküliek.

Ami az Unghviz uralmi köré nézve 28. §. mondvalón, kétségkívül a Tisza, Szamos és Kraszna vizeire is alkalmazható. — Ezek is a mint a hegyek közül kikerülnek, mellékes síkjakkal szinte környöskörül hasonlóul uraltatják magokat. A Tisza hajdani folyásai Ugocsa vármegyében több vonalokban láthatók.

(Folyt. köv.)

Őszi elmékedések.

(Folytatás)

Elhaladt a gyászmenet, — a fájdalom hangját elnyelte a légtüre — elhullott a

kegyelet könnye — földre hullott, a ronda földre! „hol az emberek lábval tiporják, s lett belőle sár“ — így hull az ég könnyüje is a földre mintha bálná hogy a világot megalkotta; — s a könnyűt megkövít a fájdalom, s lesz belőle gyöngy, — innét van, hogy a sárba terem az a kincs, mely ékíti a koronákat, képezi a legnagyobb gazdagságot, — sirba viszik, — földbe temetik a keblek legszentebb érzeménycével, fájdalommal, hogy ott megkövülve gyémántként világítson az utókornak sötét ösvényén s az unokák feldiszítve vele melleiket, gyémánt szilárdsággal vigyék tovább a világosságot s megvilágítsák az igazak utját.

De miért tépelődöm ily sivar gondolatokkal — szomorú képekkel? — félre veletek! — Kandallóm robogó tüzénél pipára gyujtok inkább, s gyönyörködöm a vidor lángban, gyermekeim játszi kedélyében, s elővárázslom a tavaszt szerény kis lakomban, — hisz az ember szabad akarattal bír! — tehetem azt is, — s tevék mind mondan: kissebb leánykómat térdemre ültettem vizsgálom levék örömeinek, mosolyában boldogságának — elhagyának a nehéz gondolatok mint a napot a fellegek s lelkeim e-gén tisztán mosolygott üdvöm nappala — kedves nóm s gyermekem szerető körében, ölelő karjaiban mennyembe találom magam; — Ó be sokan vannak, kik nem ismerik, s még nem is sejtik e földi menyországot! melynek boldogságát leírni nem, csak érezni lehet;

„Ehret die Frauen, Sie flechten, und weben“

„Himmlische rosen, ins irdische leben“

a nagy német költő e gyönyörű szavaiban bizonyosan ezen mosolygó égi rózsákat értette, melyek bájos köre mennyet varázsol a földi életbe — szeretni és szeretetté — ez az égi üdv! — szegény Frigyes barátom! szomorú sorsod önkéntelen eszembe jutott — l' extremes se touchent — te ki vagy zárva az üdv templomából — elbeszéltem történetét, tán részvétet ébresztve megkönnyitem sorsát: ezen legkedvesebb barátom, kinek örömeim, fájdalomamban gyermek koromtól oly hiven ösztozom, jóval előbb nálamnál egy német komornát egy eselszövényes hű vén nőt fogadott oldalbordájának, ki, miként megtörtént a signum indelebile — elhangzott a holtomiglan holtodiglan — magához ragadta a házi komornány gyöngyöt — férjének nyakára nütte magát, s elkezdte az erőszakos boldogítás eszméjét érvényesíteni annyira, hogy férjének többször sem szava, sem akarata csak engedelmessége van, s nevének terjeszkedő crinolinja által sobájának zugába szorítva hangosan még sohajtania sem szabad; — e még hagyján volna, de kevés boldog házassági perceinek gyümölcsét, legitim gyermekeit is többször kitagadta elüzte az apai házból hol születtek, s nevedtek, most ugyan éhesen elnyomorodva s rongyosan befogadta őket, de a legkissebbik, s legkedvesebb szülöttet, — mert a legkissebbik nekem is legkedvesebb — apjának szeme fényét eltaszítá anyai emlőiről, megtagadta anyaságát, az apának magának kell őt dajkálnia, — s még ez sem volna sok, de zárjel közt legyen mondva — egy zsandárral tilos szövetségben édeleg, melynek gyümölcsei — egyáltalában nem Schiller menyeyi rózsái — részint halva részint annyira esenyevészen a közel halál magával jöttek a világra, hogy a leggondosabb és legelkényesztettebb anyai bánás mód, és ápolás mellett is az éghajlatot ki nem állván a legkissebb szél, érintésére a szerencsétlen férj nem kis örömeire elveszniök kellett, az országos szerencsétlenség, az aszály, bará-

tom ősi birtokát is érte mert biz neki szeremenye nincsen, az ősből is már sok elvesztett, s a még meglévő is nevének pazar költsége miatt temérdek befáblázásokkal van terhelve — ez ősi birtokot is melyet e mellett az osztályos testvérek osztályperrel fenyegetnek — neje önhatalmilag bérbe adta s bérét tűzpenz s egyebek ürügye alatt előre felszedi — adóját sem képes a birtok után fizetni, s így az adóságok nem hogy törlesztetnének, de még folyvást újak szerződötnek — harmad éve az árvíz sujtotta — tavaly a tűz pusztította most az asszaly, s neje haszontalan pazarlása tönkre silányította — mert a szerencsétlenség soha sem jár magába szegény barátnem ura saját férfi méltóságának, nem egy árva garasnak, félek hogy koldusbotra jut szegény! mert köztapasztalásnál a szerencsétlen házasságnak pusztulás a vége.

De már tán messze is mentem a lepleléssel? — pedig én nem szoktam pletykálni, inkább érező, mint beszélő tehetség vagyok, s a házasság belső világa szentély előtttem — de elbeszéltem csak azért, hogy elűntessem a földimenyországot, és poklot, s okuljon rajta a világ. — Frigyes barátom azért, hogy fájdalomnak viszhangja vagyok baráti szeretetemnek e tulhajtását nem fogja rossz neven venni, bár ő igen gyöngéd férj, és sokat ad azon házasságra, melyről legkevesebbet beszélnek, ő még mindig erősen reményli hogy könnyelmű neje végtére is belátja tévedéseit, letér a hálátlan pályáról — mint már ezt többször tévé s férje szerető karjaiba töltendi a házasság boldog napjait — adja az Ég! szívből kívánom senkinek jobban mint neki, ki keblet rendítő fájdalmi között, már megkopaszodott s mi kevés haja van, megöszült, hiába! ő reá is rá tört idő előtt az ősz — a hervadás kora, azért imádkozunk, míg el nem szunnyadunk.

Szeretet! legyen meg a te akaratom valaminthé mennyben úgy itt a földön is.

(folyt. köv.)

TOMA ANDOR.

Levellezések.

S. A. Ujhely,

november 23-án 1863.

Édes barátom! Ne csodáld, ha tőlem ritkábban veszesz levelet, mert időhiány miatt jobbra csak a legszükségesebb ügyszólván üzleti közlésekre szorítkozhatom, de most tekintélyes oldalról erre felkérte, igen szives kötelességemnek hódolva, és neked is kedvességet vélvén tenni, a f. hó 3-kán itt S. a. Ujhelyben tartott ketős ünnepély eredményéről értesítelek (igen szivesen vettem, csak oly későn ne érkezett volna. Szerk.)

Szép irányú és életrevalósága miatt is pártolásra érdemes lapodban közölvék már a mondott napon tartott lófuttatás és az azt megkoronázott táncestély részletei, s a hü leírás mellett szükségtelen ismétlést mellőzendő csak is azt jegyzem meg, miként úgy a táncestély valamint a lóverseny rendezése körül Boronkay László általános elismerést érdemelt s részben aratott is a mondhatni ritkán ily diszes füzében együtt lehető közönség női részének kifejezést nyert meglegedésében.

De áttérek már az eredménynek ismertetésére, melyet előlegesen is kedvezőnek kell neveznem; mert a zemplénmegei lelkes honleányoknak a megyebeli gazdasági egylettel egyetértőleg a megyei szülőkkel közösen fellegelésre célzott eme ketős ünnepélye, dacára a több napos esőzés miatt kellemetlenné vált időnek s rossz u-

— melyeknek tulajdonítjuk azt, hogy a szomszéd megyékből kevesebb számmal találkozáink mint reménylők — mindamelllett szép adalékát mutatja a nemes adakozásban való készségnek, ugyanis a lóverseny tisztán 237 ft 55 kr. és a táncestély a 271 ft 83 kr. rendezési költségek levonása után tisztán 747 ft 17 krt

összesen tehát 984 ft 72 kr, és egy darab hollandiai aranyat jövedelmezett a szükség enyhítésére.

Mely számeredmény leginkább a táncestély jövedelmének köszönhető, mert a 214 ftot nyújtott belépti jegyeken felül a pénztárnál jelentékeny kegyadakozások is tétettek.

Ha hosszabb is ezen közlésem mint talán lapod szűkebb köre kívánatosá tenné, de mégis kérlek közölni az adakozások mennyiségét s mikénti befolytát, *) mert az ugy az egyes nemeskeblű adakozók, valamint a bevételt kezelőknek — bár soha nem árnyékolható — megnyugtatóra szolgálhat.

Adja az ég, hogy szenvedő honfitársainknak mellékesen is ily buzgó fölségeléséről becses lapod mennél több közléseket vehessen. (Adja Isten! szerk)

Isten veled ölel barátod B. T.

Vegyes hírek s ujdonságok.

* A helybeli műkedvelő társulat által vasárnap folyó hó 29. a záhonyi leégettek javára adatik: „A mama“ 100 aranyos pályadíjt nyert vigjáték 3 fely, irta Szigligeti

+) A tulsó lapon hivatalosan lévén közölve nem ismételtetjük, Szerk.

TÁRSASÁG

Életért boldogságot.

— Beszély. —

Halász Dezsőtől.

(Vége.)

III.

Esténként szorgalmasan olvastam szobájokban s midőn néha megtörtént hogy anyja távol volt, forrónak tetsző szerelmi vallomásokat tettem neki; azonban még sem vitt rája a lélekismeret, hogy annyira tulságos tettető szerepben lépjek föl, miszerint a viszony csókokig fejlődjön; különben is irtóztam ezen daemon csókjától s mindig találtam az utolsó napokban is valami ürügyet, hogy ettől meneküljek, majd kopogást hallottam az ajtón, majd tettetem mintha nem látnám vágyódó ajkainak reszketegségét; majd kebléhez rejtém arcomat.

Ekkor történt az hogy homlokon csókolt. —

— Ugy-e igazán szeret? ugy-e nőül veszesz? ugy-e boldogok fogunk lenni egymásban, egymás által? — kérdő egy magános pillanatban keblemre borulva.

Föl akartam kelni székemről.

— Ne hagyjon el, maradjon még, anyám későn tér meg, dolgai vannak. — Ugy-e hogy nem szeretsz? Ugy-e nem adsz szívemért szívet? sugá a szenvedély sziszegő, halk hangján. —

— Beszéljenek helyettem a tettek, — szólék, ezzel szobámba fordulva kihoztam onnan egy aranyfoglalványos, hajból fonott karperecet s karjára csatoltam. Örömeben szeméi szikráztak. Karika gyűrűt húztam ujjára, azt

hitte jegygyűrű; meg akart csókolni, úgy tettem, mintha észre sem vettem volna, ismét szobámba tértem s kihoztam egy szívet — spiritusban.

Laci barátom szétroncsolt szíve volt az, a minék birtokába egy ifju orvos segedelmével jutottam.

Szent Isten! mi ez?! sikoltott föl a szerencsétlen nő, mi alatt térdre hullott. Érttem-önt: bosszút állott barátjáért, ugy-e ez is az ő haja, ez is az ő gyűrűje, nem az öné, kiáltott szeméit irtóztatosan reám majd a karperecre és gyűrűre függesztve.

— Haja, gyűrűje, szíve, mondám komolyan hidegen, vontatva.

A karperecet leakarta tépni, a gyűrűt le akarta vonni, nem volt hozzá elég bátorsága, homlokán veritékesoppek törtek ki az ijedelemben.

— Szabaditson meg ezen irtóztos emlékektől, vigye el azta szívet, ezt a karperecet, ezt a gyűrűt... Könyörüljön rajtam avagy nevéssen ki, hiszen mindenikre méltó vagyok... anya leszek, szívet, nevet akartam rabolni szerencsétlen gyermekem számára, az ön szívet, ön nevét... Könyörüljön rajtam, erre mégis érdemesebb vagyok talán. Bocssáson meg, barátjához azért voltam olyan kiméletlen emlékszem, akkor hagyott el csábitóm egy főrangu arszlán... —

— Egy feltétel alatt teljesíteni fogom kérelmét, — válaszoltam komoly szigorral. — Ön nem fog a Duna hullámaiba temetkezni mint Lizike, nem lesz gyermek és öngyilkossá s ekkor bosszút is állok ráadásul csábitóján, — nevét kérem.

Rézike összeresztent.

— Nevét? — nem akarom hogy megboszulja őt. Szeretem őt még most is, aztán gyermekemről még is majd csak gondoskodni

fog, ha engemet megvetett is. — Laci barátjával látott egyszer midőn hazáig kísért; abban a hiedelemben volt hogy hűtlenné lettem hozzá. — S engem? Ne féltsen ön; nem vagyok eléggé bátor, eléggé aljas hogy szemébe tudnék nézni a halálnak, midőn nem csak magamat ölném el, s nem vagyok elég gyáva hogy viselni ne tudnám a gyalázatot, az életet, a megvetést gyermekemért! — Vigye el ön azt a szétzuzott szívet, az enyim is össze van zuzva... ez az egy is nehéz, ez is sok nékem.

Rézi kérelmét teljesítém, a karperecet, gyűrűt és szívet is magamnak tartám meg, én nem irtóztam tőle annyira mint Rézike, ki azon borzasztó jelenetet most is gyakran visszaálmodja, miért is irtóznám, az én szívem is aligha erre a sorsra nem fog jutni, én is szeretek, szeretek szinte oly forrón mint barátom — s reménytelenül! — Igyunk, ilyünk!

Barátom elbeszélését bevégezte.

Az álom nemesak hogy meg nem lepett bennünket mellette, hanem hajunk szála is borzadózott, látni véltük Rézikét, a szívet, gyűrűt, karperecet Rembrandti színezésben; iszonyatosnak tetszék a bosszú s Jókaynak eme szavai jutottak eszembe:

„A boszuálló magára hívja fel a sorsot“

Vajon a ki bosszút állott, Pista is nem fogja-e követni Laci barátját?... a jövő titka! Hajnalodni kezdett.

A vendéglobben a szolgálta a gázlámpákat kioltá. Hazaszóledtünk.

Ede. — Felhívjuk rá a közönség figyelmét.

* Varannón december 3-án a zemp-
lőnmegyei szűkölködők javára szinte
működvelői előadást rendeznek. Előadandó
darabok: „Egy óra egy házaspár életéből“
vigj. 1 felvonásban. „Az első követelés“ vigj.
1 felv. — Egyik a kettő közül“ vigj. 1 felv.
közreműködők az első darabban: Boronkay
László, Bernáth Ilona, B. Fischer Gusztáv,
Szemere Pál, Längsfeld—Balogh Gabriella.—A
másodikban: Füzesséry György, Szirmay Gyula,
Vladár—Boronkay Anna, Péterffy Emília,
Péchy András, Péterffy Ilona, Beresinszky
József, Malonyay Ferenc. — A harmadikban:
Boronkay László, Malonyay Ferenc, Viczmány-
dy Mária, Szemere Ida, Malonyay Róza.

* Gálócsy Gusztáv kertjében Tar-
nóczon f. hó 21. érett málna volt.

* Boronkay László vadása Rákóc-
son folyó hó 19. egy 5 láb hosszú farkast
lőtt kopék előtt.

— A petroleumot igen hathatós irtószé-
rül ajánlják poloska s egyéb ily férgek ellen.

* Ungvár városában a tüzesetek egy
idő óta igen gyakoriak; e héten négyszer
verték félre a harangokat, legközelebb tegnap
(csütörtök) este a Faraó, s ma reggel az
iskola utcában az erdőbírói kamarális épü-
let egy része égett le. Mondják, hogy a ko-
rona vendéglő padlásán is csóvát találtak,
ebből tehát azt lehet következtetni, hogy alat-
tomos gyújtogatók lappangnak a városban;
jó lesz vigyázni: — A mint e sorokat
leirtuk (péntek dél 1 óra) ismét felriasztottak
bennünket; a szerkesztőség szomszédságában
levő Lám-féle ház gyúlt ki, s csak egy részét
lehetett megmenteni; azt hinnők, hogy
ez is gyújtás következménye volt, de nem
képzelhetünk oly alávaló rosz lelkű gazem-
bert — még a gyújtogatók közt sem — ki egy
ily áldott család megmontására száná el ma-
gát. Ez alkalommal megbotránkozva tapasztal-
tuk, hogy az unghvári házi urak, kik a
házbéreket már eddig is jól felcsigázták, még
a szükséges létrákról sem gondoskodnak, va-
lóban szigorú büntetésre méltó hanyagság, —
hogy a lakók mindenféle piszkot s egészség-
rontó szemétdombokat kénytelenek eltűrni az
udvarokon, ez még hagyján; de hogy a házi-
urak még létrákkal sem látják el udvaraikat,
ez már csakugyan több mint embertelenség.
A mai tüzoltásnál Bobovszky kéményseprős
mestert, és Pribék Pál tanulókat láttuk igen
erélyesen működni. — A mult izben ugyancsak
a ma leégett háznál Malonyay és Lörinczy
Ödön tanulók fojtották el a tüzet.

— Sárospatakról f. hó 24. ről írjat. levele-
zőnk: „Néhány évvel ezelőtt nagyszerű ün-
nepély színheije volt Patak. A főiskola há-
romszázados fennállásának ünnepnapja vala
ez. Az ország minden részéről valának jelen
képviselők, kik nemcsak magok, hanem az
egész nevében elhozák ünnepélyes megjelené-
sük által áldozataikat a szellemoltására. Ezen
ünnepély után nem sokára felállított a jogi
tanszék, melynek érvényesítése a bizonytalan
jövőtől vala egyelőre felfüggesztve, s a bi-
zonytalanság szétoszlása végett összeült folyó
hó 16-án a nagytiszteletű s tekintetű egyhá-
zmegyei küldöttség, s elhatározták, főiskolánk
autonomicus álláspontjának fennmaradása mel-
lett, kikérni a felsőbbeségtől az államvizsga
érvényesítését, de hogy mi lesz az eredmény
még nem tudatik. De reményeink szépek, s
miután a gymnasiumi érettség érvényesített,
teljes lélekkel hiszszük a jogi érettség
kérdéseinek ráknézve kedvező megfejtését
is. Ugyancsak folyó hó 16-án a főiskola
leendő kórház javára zeneestéllyel össze-
kötött táncvigalom adatott, mely minden te-

kintetben kielégítő élvezetet nyujta a közö-
ségnek; s a jogi ifjúság elhatározta a jövő év
január elején az alföldi szegények javára bált
adni, hogy az által városunk sokszor tapasztal-
talt hidegsége, a minden részvétellel keble-
ket érdeklő közügyre nézve, némileg fölme-
legítettessék a világ előtt? A jogi ifjúság ily
nemes és üdvös tervekért, mindenestre meg-
érdemli a méltánylást és elismerést; annyival
is inkább, mivel a jogi tanfolyam érvénye
és nem érvénye feletti bizonytalanság a jogá-
szok mult iskolai évi számát csaknem meg-
felelé, s a fényes zeneestély költségeinek fo-
dezése mindenestre több áldozatot kíván mint
különben.

— A hevesmegyei gazd. egylet az
1863-ik és 4-ik évre a takarmány répa, és
kukorica termelésre versenyt hirdet.

— Bécsben „Általános ebujság“
fog megjelenni. Haladunk!

— Sajtóhiba. Mult heti számunkban
az első hasábon alól, P. Horváth Mária
neve után hibásan volt téve 30 mérő buza 20
mérő gabona helyett.

Polgárdy Lipót orvos
Ungvár városában letelepedvén,
ajánlja magát a t. c. közönség fi-
gyelmébe. Lakása van a főutcán
Csurgovich-féle házban. Rendel-
naponkint d. e. 10 órától 12-ig, d.
u. 3—4. Szegényeknek díj nélkül.

VÁSÁR.

Ungvár. Folyó hó 23. tartott Katalin vá-
sárunk elég népes, de mégis kisebb
volt mint más években; a marhavásáron
kevés vevő, az ökor olesó, a jó fejős tehén
valamivel drágább, ló kevés volt eladó.

Piaci árak:

Buza köblönkint	—	5 ft 60 - 6 ft 70 kr.
Gabona	—	4 ft — 4 ft 60 kr.
Tengeri	—	4 ft 40 - 5 ft 20 kr.
Árpa	—	3 ft 40 - 4 ft
Zab	—	2 ft 60 - 3 ft
Burgonya	—	2 ft 80 - 2 ft 20 kr.
Szész itcénkint	—	18 - 19 kr.
Káposzta száz fej	—	7 - 9 ft.

Időjárásunk: Ködös esős napok.

Munkács. Folyó hó 23-ól a piaci árak hiteles
kimutatása:

Buza alsó ausztr. mérő	3 ft 30 — 60 kr.
Rozs	2 ft — 2 ft 10 kr
Árpa	1 ft 60 — 80 kr.
Zab	1 ft 60 kr.
Tengeri	2 ft 20 — 40 — kr.
Széna als. ausztr. mázsa	1 ft 25 kr.

Nagy-Mihály. Folyó hó 19. a piaci árak
hiteles kimutatása:

Buza köblönkint	. 7 ft 20 kr.
Gabona	. 4 ft 80 kr.
Árpa	. 4 ft 20 kr.
Zab	. 3 ft.
Tengeri	. 5 ft 20 kr.

Gálszecs. F. hó 19 ki hetivásárról a piaci
árak hiteles kimutatása.

Buza köblönkint	6 ft. 80 kr
Gabona	. 5 " 40 "
Árpa	. 4 " 40 "
Zab	. 3 " "
Tengeri	. 5 " 40 "
Paszuly	. 7 " "
Lenese	. 7 " 40 "
Krumpli	. 1 " 60 "

Kassa. Folyó 25-ki hetivásárról a piaci
árak hivataloskimutatása:

Buza pozsonyi mérő	3 ft 40 — 60 kr.
Kétszeres	" " 2 ft 80 — 90 kr.
Rozs	" " 2 ft 50 — 60 kr.
Árpa	" " 2 ft 20 — 25 kr.
Zab	" " 1 ft 40 — 55 kr.
Tengeri	" " 2 ft 80 — 3 ft

Nyiregyháza. Folyó hó 21. a piaci árak
hiteles kimutatása:

Buza köblönkint	—	8 ft
Kétszeres	—	6 ft 60 kr.
Rozs	—	5 ft 60 kr.
Tengeri új	—	5 ft 60 kr.
Árpa	—	5 ft
Zab	—	3 ft 50 kr
Szész cénkint	—	20 kr

HIRDETÉSEK.

Fraenkel B. könyv-, mű- és
hangjegy-kereskedése Ungvárt (a
korona fogadó mellett) ajánlja gazdagon
szervezett raktárát, melyben minden szak-
ban megjelenő s megjelent **bel- és kül-
földi könyvek** nagy készletben talál-
hatók, vagy megrendelésre hozhatók. —
Különösen ajánlatos: dúsan felszerelt acél-
és rézmetszvények gyűjteménye, színes
genre s szentképei, ajándéki célra fordítha-
tó disz-kötésű klasszikus művek, ifjúsági
iratok, albumok, földabroszok földgömbök
minden nagyságban, bársony és bőrkötésű,
ézüst vagy acéllal diszitett imakönyvek,
mindenféle rajz- s írószerek, iskolai köny-
vek, vonalozott gazdasági vagy kereske-
delmi irókönyvek, a legfinomabb hegedű-
s egyéb zene eszközökre való húrok. To-
vábbá igen cinos és olesó Albumok pho-
togr. képekhez való. —

Különösen figyelmében ajánlja a t. c.
közönségnek a több 3000 kötetből álló
magyar, német és francia könyvekből álló
kölcsön könyvtár, mely iránt az ol-
vasási feltételek legjutányosabban vannak
szabva s melylyek bővebben a könyvtárban
megtudhatók.

Fraenkel B.

Unghmegebeli **Szena** helység hatá-
rában fekvő **Volta** nevű tanyán mint-
egy 60 darab szarvasmarhára vagy
400 darab juhra való akol a következő
télre fizetés nélkül ingyen telelésre oly
feltétel mellett kiadandó, hogy a vállalkozó
köteles leend az ott találtató 20 öl öszi
buza szalmát, egy boglya sásszénát, és
mintegy 600 kereszt utáni eséptőreket al-
miszerint kilizetni, — megjegyzendő, hogy
azon esetre, ha ezen említett takarmány
készlet elégséges nem volna, vállalkozó is-
mét alkuszert a szükséghez képest ele-
gendő sásszénát kaphat, — juhái azonban
a talló földeken s réten télbe szabadon jár-
hatnak.

Bővebb értesítés nyerhető Szennán
Hodoly János hasznobérlőnél.

Mander Jánosnál a sétatéren Funda-
nics féle házban következő italok kaphatók:
Pálinka (20 foknyi) vas abroncos ántala-
gokkal 14 kr-ával számítva itcénkint; kényelem
tekintetéből ántalagol is szolgálhat; továbbá
borok mintegy 500 akóig, a legjutányosabb á-
ron, még pedig: hiteles szerednyei és
csertési borok ládákban s pecsétes üve-
gömbök 20 krtól kezdve 40-ig. — Ántalagok-
ban itcénkint 10 krtól kezdve 16 kr-ig; hegy-
aljai asszaborok, butellia számra 60 krtól
1 for. 50 kr-ig; végre samorodni bor — egri
és budai veresborok nagyobb választék-
ban. Mindezen italokból a Széchenyi utcán
Hazslinszky ur szomszédságában 249. ház-sz.
alatt Richtman Volf által is kapható.